

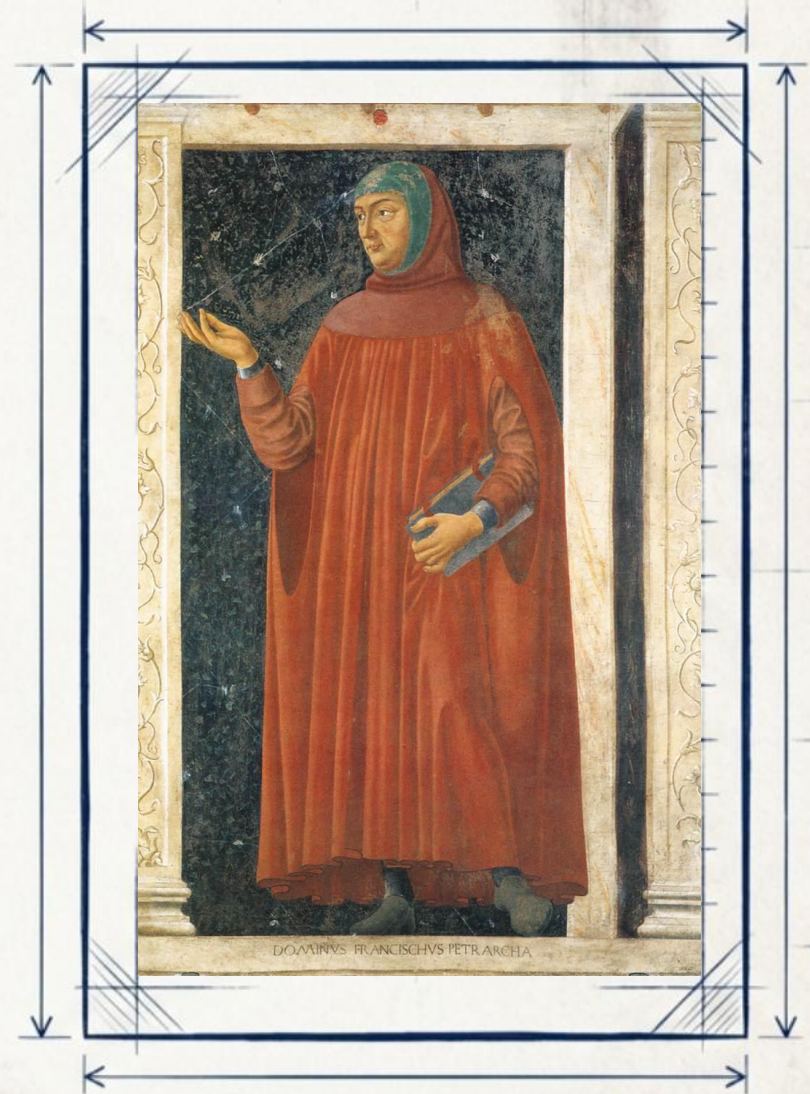
Σονέτο

Ηλίας Ατλαμάζογλου Α1

Εισαγωγή

Κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα στο σονέτο παρατηρήθηκαν μεταβολές, τροποποιήσεις και νέοι συνδυασμοί. Στην κλασική του μορφή, το σονέτο αποτελείται από 14 στίχους, γι' αυτό συχνά αποκαλείται και δεκατετράστιχο. Εμφανίστηκε στην Ιταλία τον 13ο αιώνα, και πιο συγκεκριμένα στη Σικελία, και στη συνέχεια εξαπλώθηκε στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Διακρίνονται δύο βασικές μορφές σονέτων: το ιταλικό και το αγγλικό.

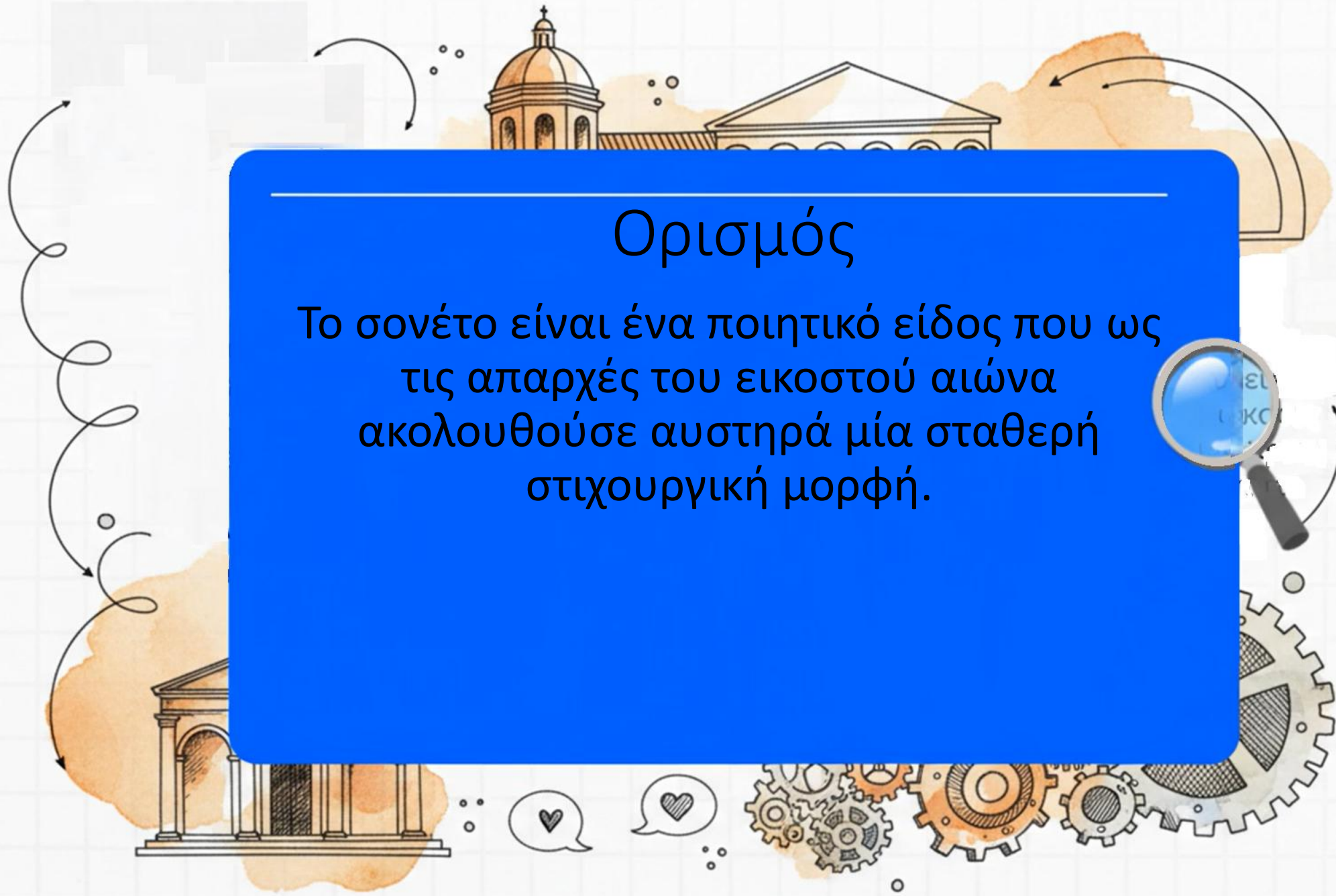
Το σονέτο στα ιταλικά γράφεται "sonetto"

Πετράρχης

Ορισμός

Το σονέτο είναι ένα ποιητικό είδος που ως τις απαρχές του εικοστού αιώνα ακολουθούσε αυστηρά μία σταθερή στιχουργική μορφή.

Οι ρίζες του σονέτου βρίσκονται στην Ιταλία και συγκεκριμένα στη Σικελία, στην αυλή του βασιλιά Φρειδερίκου Β΄. Ο πρώτος ποιητής που έγραψε σονέτα είναι ο Τζιάκομο ντα Λεντίνι, που έζησε στο πρώτο μισό του 13ου αιώνα. Για την προέλευση του σονέτου υπάρχουν δύο θεωρίες: ότι προήλθε από ανάπλασης της στιχουργικής φόρμας canzone, που αποτελούνταν από τρίστιχες strofές και ολοκληρωνόταν με μία συντομότερη, ή από τη λαϊκή ποιητική φόρμα strambotto, που αποτελούνταν από μία οκτάστιχη stroφή (ottava), με την προσθήκη των δύο τρίστιχων stroφών.

Η ακμή του σονέτου στην ιταλική ποίηση ήρθε με τα σονέτα του Δάντη και του Πετράρχη. Στη Γαλλία εμφανίστηκε στις αρχές του 16ου αιώνα στα ποιήματα του Κλεμάν Μαρό (1496-1544), αλλά γνώρισε μεγάλη άνθηση από τους ποιητές της Πλειάδος. Στην Αγγλία το σονέτο παρουσιάστηκε με τα ποιήματα του Thomas Wyatt (1503-42) και λίγο αργότερα του λόρδου Surrey, που εισηγήθηκε την ιδιαίτερη αγγλική φόρμα. Γνώρισε μεγάλη άνθηση με τα ποιήματα των Σαίξπηρ και Σπένσερ και αργότερα του Τζον Μίλτον (που ακολούθησε την ιταλική φόρμα).

Ιστορία

Είδη Σονέτου

Υπάρχουν δύο είδη, ανάλογα με την προέλευση

Ιταλικό

Αγγλικό

*Τζιακόμο ντα Λεντίνι

Ιταλικό Σονέτο

Το ιταλικό σονέτο αποτελείται από ιαμβικούς ενδεκασύλλαβους στίχους οργανωμένους σε δύο τετράστιχες και δύο τρίστιχες στροφές. Χωρίζεται σε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος (οκτάβα - 2 τετράστιχα) που περιγράφει το πρόβλημα ακολουθείται από ένα εξάστιχο μέρος (2 τρίστιχα) που δίνει τη λύση. Τυπικά, ο ένατος στίχος δημιουργεί μια αλλαγή ή volta που σηματοδοτεί το πέρασμα από την πρόταση στη λύση. Ακόμη και σε σονέτα που δεν ακολουθούν αυστηρά αυτή τη μορφή προβλήματος/λύσης, στον ένατο στίχο σημειώνεται μια αλλαγή στον τόνο, τη διάθεση ή το ύφος του ποιήματος.

Ως προς την ομοιοκαταληξία, στα τετράστιχα αρχικά εμφανίστηκε η πλεχτή, αλλά τελικά επικράτησε η σταυρωτή.

Αγγλικό Σονέτο

Το αγγλικό σονέτο χρησιμοποιεί τον ιαμβικό πεντάμετρο στίχο και έχει τη μορφή τριών τετράστιχων και ενός δίστιχου και ως προς την ομοιοκαταληξία διακρίνεται σε δύο υποείδη, το σαιξπηρικό και το σπενσεριανό.

Δύο εκδοχές ξεχωρίζουν:

1. Το σαιξπηρικό σονέτο: Το σαιξπηρικό σονέτο πήρε το όνομα από τον Σαίξπηρ, που ήταν ο σημαντικότερος ποιητής που χρησιμοποίησε αυτόν τον τύπο. Η ομοιοκαταληξία του σαιξπηρικού σονέτου παρουσιάζει τη μορφή ABAB ΓΔΓΔ ΕΖΕΖ ΗΗ
2. Το σπενσεριανό σονέτο: Το σπενσεριανό σονέτο, που ονομάστηκε από τον Έντμουντ Σπένσερ, είχε τη μορφή ABAB ΒΓΒΓ ΓΔΓΔ ΕΕ

Ξεχωριστά χαρακτηριστικά

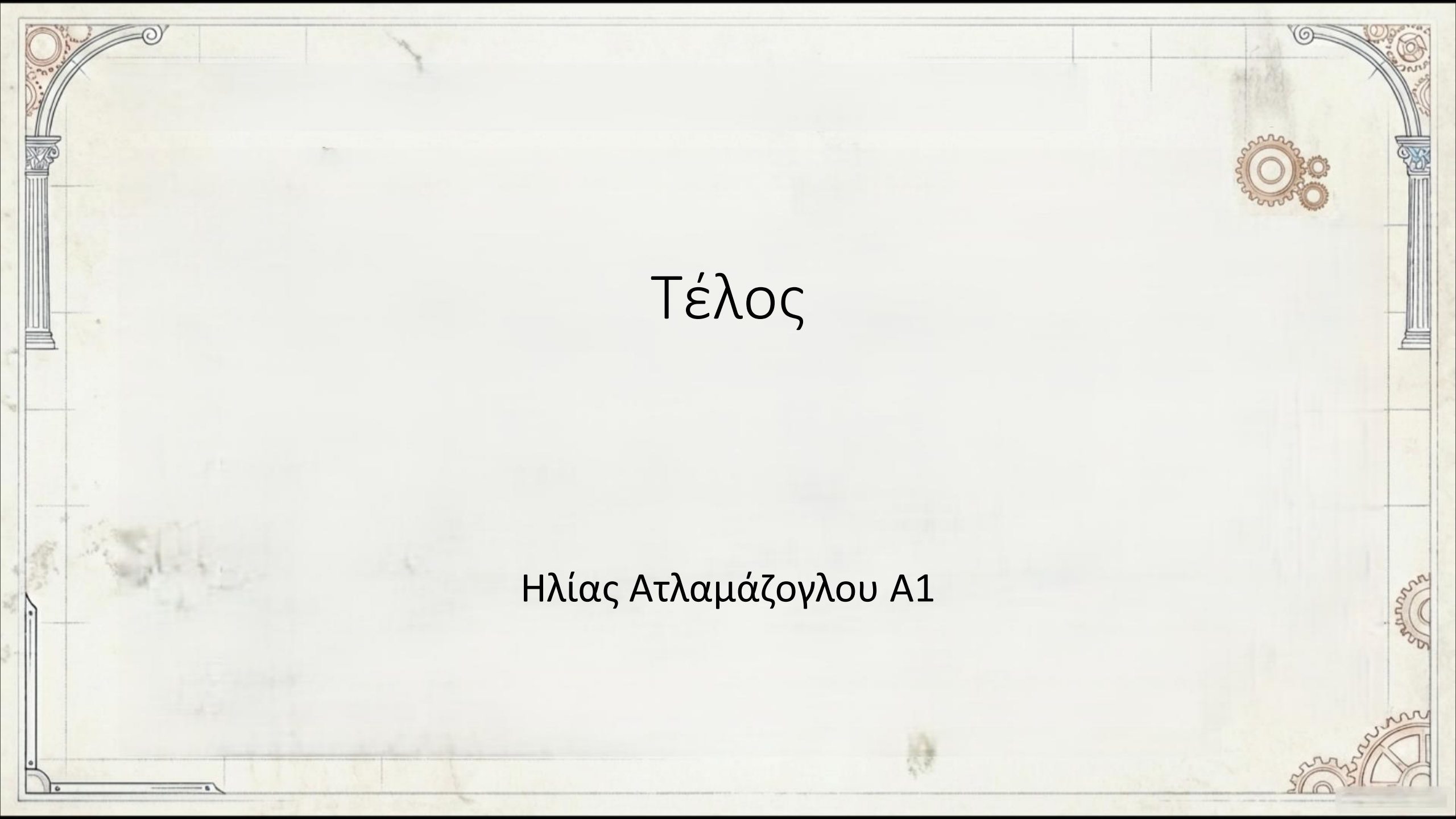
Ιαμβικός Πεντάμετρος (ή
Ενδεκασύλλαβος)

Διαλεκτική Δομή (Πρόταση -
Αντίθεση)

Δυνατότητα «Κύκλου»

A decorative border surrounds the page, featuring stylized columns and interlocking gears in the corners and along the sides.

Τέλος

Ηλίας Ατλαμάζογλου A1